

DE
ULTIEME
Corneel
COLLECTIE
GUIDO
VAN MEIR

Houtekiet
Antwerpen/Amsterdam

Inhoud

9		Corneel is een clown
13	[1]	De verloren generatie 17 april 1986
15	[2]	De koei bij de horens 22 mei 1986
19	[3]	Wel goed maar niet gek 26 februari 1987
21	[4]	Meer herders op tv! 2 april 1987
24	[5]	Dit noem ik geen grap meer! 9 april 1987
26	[6]	Terug! Naar de natuur! 16 april 1987
31	[7]	De Crisisminister 4 juni 1987
33	[8]	Gods volk op de tweesprong 18 juni 1987
36	[9]	Lijst B.R.A.C.K.E. 19 november 1987
38	[10]	Dromend van Maurice De Wilde 19 mei 1988
40	[11]	Het ultieme ultimatum 16 februari 1989
42	[12]	De Feka 600 4 mei 1989
43	[13]	Ziehier de feiten 29 juni 1989
46	[14]	Klare afspraken, goede vrienden 13 juli 1989
49	[15]	Integrale integratie 12 oktober 1989
51	[16]	Kruisig hem! 2 november 1989
53	[17]	De muren hebben oren 4 januari 1990
55	[18]	Schuldontkenning 5 april 1990
57	[19]	Feestelijk bedankt! 9 augustus 1990
60	[20]	Hou op! 15 november 1990
62	[21]	Ellendevrije betaal-tv 16 mei 1991
64	[22]	De passio-meter 23 mei 1991
66	[23]	Word Aid 30 mei 1991
69	[24]	Daar is familie voor 5 maart 1992
71	[25]	Ons dorp in vogelvlucht 16 april 1992
74	[26]	Een appeltje voor de dorst 14 mei 1992
76	[27]	Zondag, zo'n dag 23 december 1992
78	[28]	Driekoningen 14 januari 1993

- 82 [29] In ieders bereik 27 mei 1993
- 84 [30] Moet kunnen! 24 juni 1993
- 86 [31] Mirakel! 16 september 1993
- 88 [32] Met medewerking van de cigarettens Tigr 21 oktober 1993
- 90 [33] Operatie charme 2 december 1993
- 93 [34] Het Rapport Bracke 3 februari 1994
- 94 [35] Op het verkeerde pad 14 juli 1994
- 97 [36] Er zit een vlieg op! 18 augustus 1994
- 100 [37] Wat zullen we nú krijgen? 22 september 1994
- 103 [38] Een slag van de promotiemolen 17 november 1994
- 106 [39] Geboortekaartje Maori 23 februari 1995
- 107 [40] Ik heb er de smoor in 4 mei 1995
- 109 [41] In de rug geschoten 11 mei 1995
- 111 [42] Il faut le flair! 27 juli 1995
- 113 [43] Goodbye Mister Chips 23 januari 1996
- 116 [44] Brood en afspelen 20 februari 1996
- 118 [45] Recht is recht! 9 april 1996
- 120 [46] Ten belastingparadijze 21 mei 1996
- 122 [47] De ronde van Corneel 13 augustus 1996
- 125 [48] Mijn eerste schooldag 10 september 1996
- 127 [49] Spaghettifestijn voor Dutroux 8 oktober 1996
- 129 [50] Le cardigan 14 januari 1997
- 131 [51] Niet waar! Niet waar! 21 januari 1997
- 133 [52] Maneschijn op Valentijn 18 februari 1997
- 135 [53] Bedankt Opel 17 juni 1997
- 137 [54] De dag van de witte paraplu's 1 juli 1997
- 140 [55] Vakantiedagboek 19 augustus 1997
- 143 [56] De orale traditie 9 december 1997
- 147 [57] De mooiste namen van het WK 7 juli 1998
- 150 [58] Hoe vraag ik naar Viagra 24 november 1998
- 152 [59] Vade retro Satan! 2 februari 1999
- 155 [60] Helaba 9 maart 1999

- 158 [61] **Hiervan zult gij niet eten!** *8 juni 1999*
- 160 [62] **Helemaal van de coke** *29 juni 1999*
- 163 [63] **Ramptoeristen in de mist** *13 juli 1999*
- 166 [64] **'Mathilde deed alles wat ik vroeg'** *21 september 1999*
- 168 [65] **En dat noemen ze dan knikkeren** *12 oktober 1999*
- 171 [66] **Met alle Chinezen maar niet met de deze** *19 oktober 1999*
- 174 [66] **Corneel aan het spit** *26 oktober 1999*
- 179 [68] **Brusselmans achterna** *16 november 1999*
- 181 [69] **Klaar voor het jaar 2000** *21 december 1999*
- 183 [70] **Spraaktechnologie, een nachtmerrie** *15 februari 2000*
- 185 [71] **Rent-A-Priest** *4 april 2000*
- 188 [72] **Ach moederlief, toe strip niet meer!** *12 september 2000*
- 190 [73] **Allo, tot u spreekorneel** *10 oktober 2000*
- 192 [74] **Betrapt** *24 oktober 2000*
- 195 [75] **Zoals gezien in de Zillion** *27 februari 2001*
- 198 [76] **Gratis gouden beleggingstips** *27 maart 2001*
- 201 [77] **Van de prins geen kwaad** *15 mei 2001*
- 203 [78] **Alles gaat beter met coke** *29 mei 2001*
- 206 [79] **De plastuit** *26 juni 2001*
- 209 [80] **De laatste overloper** *21 augustus 2001*
- 212 [81] **Met een schone lei** *28 augustus 2001*
- 215 [82] **Brackes postbode-building** *18 september 2001*
- 217 [83] **Sukkelpop** *30 oktober 2001*
- 219 [84] **Kerst in de container (1)** *18 december 2001*
- 222 [85] **Kerst in de container (2)** *24 december 2001*
- 225 [86] **Maak zelf uw Corneel-badge!** *5 februari 2002*
- 228 [87] **20-02-2002 met Coco Jr.** *26 februari 2002*
- 230 [88] **Oproep tot kalmte** *21 mei 2002*
- 232 [89] **Het WK als elf-uren-lijk** *18 juni 2002*
- 234 [90] **Vakantie in eigen land** *12 augustus 2002*
- 237 [91] **Zo d'ouden zongen, zo pijpen de jongen** *22 oktober 2002*
- 239 [92] **U pitst toch ook in de poep** *12 augustus 2003*

- 243 [93] Seks in de biechtstoel 23 september 2003
- 245 [94] Hond getrouwd te Afrika 17 februari 2004
- 248 [95] Slechte mens! 30 maart 2004
- 250 [96] Pauske Cornelius 8 februari 2005
- 253 [97] Met Betty naar de lachclub 12 april 2005
- 256 [98] Undercover in De Fruitkorf 28 juni 2005
- 259 [99] Diario Toscano 9 augustus 2005
- 262 [100] Een fameuze kater 14 februari 2006
- 264 [101] Dat ontbrak er nog aan 30 mei 2006
- 266 [102] Wie wordt het vrouwtje van de kater van de man van Wendy Van Wanten 12 december 2006
- 268 [103] Kerstverhaal met kater 23 januari 2007
- 270 [104] Een jeunistisch complot tegen LvdK 31 januari 2007
- 273 [105] De politie discrimineert 13 maart 2007
- 275 [106] Eldorado 17 april 2007
- 278 [107] De bamboucheur 4 september 2007
- 281 [108] Liederlijk Vlaanderen 19 februari 2008
- 284 [109] Een schoolreis om nooit te vergeten 29 april 2008
- 287 [110] Hebt u ook geen glazen bol? 4 november 2008
- 289 [111] Een sterk staaltje van de post 21 april 2009
- 292 [112] Een straffe stoot 26 mei 2009
- 295 [113] De senioren nemen het over 14 juli 2009
- 298 [114] Orator maximus in een gulle bui 22 december 2009
- 301 [115] The quiet American 23 februari 2010
- 304 [116] Leve de zuluzela! 22 juni 2010
- 307 [117] Oost west thuis best met een enkelband 7 september 2010
- 310 [118] Puppetry of the penis 12 oktober 2010
- 313 [119] De 4-1 van Portici 5 april 2011
- 316 [120] Krakeel om een zonnepaneel 12 april 2011
- 319 [121] Plus est en vous 18 oktober 2011
- 322 [122] De Vlaamse canon wenkt 6 september 1990
- 325 Te veel voor Corneel

Woord vooraf

Corneel is een clown

Nu ik eindelijk in de gelegenheid ben om in eigen naam het woord te richten tot de trouwe lezers van ‘Het wordt te veel voor Corneel’ wil ik hen bedanken voor de verkleefdheid waarvan zij al die jaren blijk hebben gegeven. Bijzonder aangenaam was hun bereidheid om het spel mee te spelen en Corneel te beschouwen als een reëel bestaande figuur – of in ieder geval om te doen alsof. Toen Corneel in de zomer van 1989 verschillende weken spoorloos was en zijn radeloze echtgenote Betty een oproep deed voor tips, ontving *Humo* 97 brieven van lezers die hem gezien hadden, tot in Krakau toe. Het verhoogde alleen maar het verneukeratieve plezier waarmee ik telkens weer achter de poppenkast verdween terwijl Cornelius Bracke onweersproken zijn zeg deed en schaamteloos met zijn eigen naam ondertekende. Dat sommigen mij op den duur abusievelijk met Corneel gingen vereenzelvigen nam ik voor lief – in het geruststellende besef dat het Corneel was die door mijn pen tot leven kwam, niet ik door de zijne. Want laten we er niet omheen draaien: Corneel is een clown.

Corneel is de uitvergroete som van de ondeugden en gebreken die we liever aan anderen toeschrijven dan aan onszelf. Hij is niet zomaar een opportunist, hij is de opportunist van het zuiverste water die uit elke situatie maximaal zijn voordeel

wil halen. Hij is niet zomaar hypocriet, hij is de vleesgeworden hypocrisie die zich graag voordoeft als vooraanstaande burger, Vlaamse voorman, aspirant-politicus, letterkundige, en moraalridder waar het anderen betreft, maar die ondertussen ijdel in café De Kroon rondhangt, meer tripels drinkt dan goed voor hem is en verteerd wordt door zijn wellustige gevoelens voor Brigitte van De Fruitkorf. Zijn overspannen, telkens weer gefnuikte ambitie om Baekelmans Freddy op te volgen als Davidfondsvoorzitter is legendarisch, zijn doffe haat en eeuwige vete tegen de man is pathologisch. Stel u voor dat hij in Amerika was geboren en een fortuin had geërfd, hij was misschien wel president geworden – je mag er niet aan denken.

Gelukkig heeft Corneel een gebrek dat aan al zijn andere gebreken een komische draai geeft: zelfinzicht of zelfkennis is hem volkomen vreemd. En omdat hij ook geen benul heeft hoe anderen hem percipiëren – hij is zo van zichzelf vervuld dat er geen plaats is voor enige empathie – slaagt hij er niet in om zijn gedrag aan te passen aan de situatie. Als een auto-maat wordt hij bewogen door zijn gebreken en er zit niemand in de cockpit om dat te corrigeren. Daardoor werkt hij zichzelf voortdurend in nesten. Daarom ligt het misverstand constant op de loer. Daarom is zijn *hubris* een open invitatie voor het noodlot. Daarom is Corneel een geliefd slachtoffer, een vermakelijke clown en geen afstotelijk monster. Daarom kunnen wij ons met hem identificeren.

Corneel is een clown, en daarom heb ik altijd op het standpunt gestaan dat ieder Corneelstuk dat verscheen in de eerste plaats grappig moest zijn. Liever een weekje geen Corneel, veertien dagen desnoods (bedankt, Guy Mortier), dan een niet-grappige. Dat is ook het belangrijkste criterium geweest toen ik voor deze bundel de selectie maakte uit de 669 verschenen stukjes. Maar toen ik begon te lezen merkte ik dat

doorheen de esbattementen van Corneel ook onze eigen Vlaamse geschiedenis aan bod kwam. Nogal logisch, aangezien ik mijn inspiratie meestal haalde uit krantenberichten, veel faits divers uit *Het Laatste Nieuws* maar ook Happart, Dutroux, de Agusta-affaire, het Big Brother Huis... Die dek-selse Corneel had *en passant* onze recente geschiedenis geboekstaafd, een beetje zoals de half-geciviliseerde Gregorius van Tours de kronieken van de ongemanicuurde Merovingers heeft opgetekend: met meer aandacht voor het straffe verhaal, de sappige anekdote en het beklijvende tafereel dan voor de droge feiten. En zo is deze bundel door de argeloze ogen van Corneel ook een bizarre inkijk geworden op drie decennia reilen en zeilen in een Vlaanderen dat wij stilaan in het verleden zien verdwijnen terwijl we – zoals steeds – verder leven met onze rug naar de toekomst.

Guido Van Meir

2021

[1]

De verloren generatie

17 april 1986

Ik ben geboren in de crisis van de jaren dertig, in een stuitligging. De volgende ochtend verloor mijn vader zijn werk. We verhuisden van de boerenbuiten naar de stad en het werd oorlog: niks meer te vreten. Toen ik als knaapje lid werd van de Vlaamsche Jeugd begonnen de Duitsers pas goed te verliezen. Het meisje waarop ik smoorverliefd was, ging in een klooster. Mijn enige vriend vertrok naar de Congo.

Mijn blitzcarrière in het ijsfabriekje van Verveecken werd abrupt afgebroken door de snelle verspreiding van de koelkasten. Toen ik ten einde raad naar de Congo wilde vertrekken werden alle Belgen er net buitengesmeten. Mijn carrière als heimatzanger werd de grond ingeboord door de opkomst van de yéyémuziek. Ik nam dan maar een kruidenierswinkeltje over en twee maanden later kwam de eerste supermarkt in ons dorp.

Ik kocht een tv speciaal voor *Schipper naast Mathilde*, en ze hielden ermee op! Toen mijn huis eindelijk afbetaald was werd er een autostrade naast mijn deur gelegd. Toen ik eindelijk getrouwd was geraakt, stak het feminisme de kop op om mijn leven te vergallen.

Een jaar nadat ik een reuze-antenne op mijn dak had gezet werd hier kabel gelegd. Net toen ik besloot de opleiding van mijn zoon nauwgezet te volgen, schakelden ze over op moderne wiskunde. Ik besloot ten einde raad een politieke krui-

wagen te proberen. Toen ik lid werd van de Volksunie vlogen ze uit de regering. Net toen ik het wat kalmer aan moest doen op mijn werk, begonnen ze volop af te danken. Ik was nog niet goed werkloos of ze begonnen in het doggeld te snoeien.

Toen ik mijn huis moest verkopen was de immobiliënmarkt in elkaar gestort. Ik was de eerste bij wie de ocmw-steun werd teruggevorderd van de naaste familieleden. Mijn dokter schreef me rust voor en een geordend leven. Prompt werd ons huisnummer veranderd, alle telefoonnummers werden anders, we fuseerden met een andere gemeente, mijn straat kreeg een andere naam, mijn vrouw liet zich blond verven, het zomerruim werd ingevoerd en mijn kalmeerpillen werden uit de handel genomen!

Mijn kop zot gemaakt door de vredesbeweging kocht ik een atoomschuilkelder en Reagan bakte dadelijk weer zoete broodjes met Gorbatsjov in Genève. Twee dagen nadat ik toetrad tot de Baghwan-sekte (oranje kostuum: 15.000 frank op afbetaling) werd de goeroe aangehouden en de sekte ontboden.

De seksuele revolutie van de jaren zestig heb ik passief voorbij laten gaan, maar nu de *démon du midi* zijn geile kop bij me opsteekt, kan het allemaal niet meer wegens AIDS-gevaar. En let maar eens op: als ik ooit gepensioneerd zal zijn, is er geen geld meer om mijn pensioen te betalen!

EN DAAROM, MENEER MARTENS, KRIJG IK HET SCHIJT ALS IK UW KOP ZIE OP TV!

Cornelius Bracke

[2]

De koei bij de horens

22 mei 1986

(Uittreksel uit een lezing bedoeld voor de plaatselijke afdeling van het Davidsfonds, maar door voorzitter Baekelmans – bijgenaamd de Potentaat – geweigerd!)

« Beste Davidsfondsvrienden. Was het Chesterton niet die ooit gezegd heeft dat als iets belangrijk genoeg is om gedaan te worden, het ook belangrijk genoeg is om slécht gedaan te worden? (Even pauzeren.) Dat klinkt natuurlijk dwaas, maar hoeveel waarheid zit er niet in dit gezegde! Ik zal een extreem voorbeeld geven: volgens het boekje hoort een soldaat zich over te geven met een witte vlag, maar even zinvol is het met een groezelige onderbroek te zwaaien, zolang het signaal maar begrepen wordt. Dit brengt ons meteen bij ons onderwerp van vanavond: ‘Taalpurisme versus Semantiek’. Wánt, beste vrienden, taalpuristen zijn mensen die vinden dat die soldaat zich maar niet moet overgeven als hij niet de beschikking heeft over een kraakwitte, netjes gestreken vlag die zijn bezorgde moeder in zijn ransel gestoken heeft voor hij naar de oorlog trok. (Gelach, overgaand in eerste applaus.)

« In Nieuw-Guinea leven twee stammen dicht bij elkaar in het Centrale Bergland. De ene stam zegt ‘*kula*’ tegen de sago-palm, terwijl de andere stam ‘*kbela*’ de enige fatsoenlijke uitspraak vindt. Ze worden allebei uitgelachen door hun burens, die weten dat een sago-palm van oudsher als ‘*ghila*’ aangeduid